

Е. Багряна

БОЖА ЕЛХА

Расло ми е тънко дърво,
тънко дърво, млада елха,
срѣдъ гората, въ планината.
Расло ми е на високо,
расло ми е на дълбоко,
горе стига синьо небе,
долу стига земно сърдце.
На небето бѣла звезда,
бѣла звезда, божа звезда.
Па говори млада елха:
Мойтѣ сестри накичени
съ треперушки и свѣщици
въ богаташки кѣщи грѣятъ,
богаташки деца радватъ.
Да бихъ могла азъ да грѣйна,
да зарадвамъ всички деца,
всички деца сиромашки...
Де я зачу бѣла звезда,
бѣла звезда, божа звезда,
спустна стълба — бѣли лѣчи —
па ми слѣзли ангелчета,
па ми слѣзли ситни звезди,
накитили младо дърво,
затрепкали въ тънки клони, —
та огрѣла чудна елха,
чудна елха — Божа елха —
отъ земята, до небето —
да зарадва всички деца,
всички деца сиромашки.

